

La mirada

Toni Vall
 tvallka@hotmail.com

'Cop al Palau'

Jo només miro els informatius i els documentals de La 2". El saber popular ha encunyat aquesta frase com a resum perfecte de el posat antitelevisiu. Jo, teleaddicte de pro, els documentals de La 2 els miro molt poc, però en canvi devoro cada dia els informatius -si puc, de dues o tres emissores diferents- i també m'encanta descobrir nous i suggerents reportatges, gènere televisiu fonamental, del qual 30 minuts ja fa 25 anys que és l'abanderat.

I diumenge el programa que ara dirigeix Eduard Sanjuán ens va regalar un fantàstic document. Amb *Cop al Palau* van clavar el seu solvent bisturi al famós cas que ens té a tots abduïts des del 23 de juliol. Els signants Santiago Torres i Ramon Vallès han construït un relat concís i unívoc sobre totes (o quasi

'Cop al Palau' apunta en totes direccions i amb molta precisió

totes) les arestes del delict. Jugant amb el llenguatge audiovisual i amb totes les variacions que permet, amb el potencial expressiu de la música -la famosa melodia de Scott Joplin que apareixia a *El golpe*- i amb un sensacional muntatge d'imatges, han parit un producte de primera categoria.

Antecedents, fets decisius, persones i institucions implicades... *Cop al Palau* apunta en totes direccions amb el punt de mira ben afinat. Hi apareixen els testimonis més rellevants possibles, però em quedo amb Oscar Tusquets, arquitecte de les reformes del Palau, que, quan va esclatar l'esvàdol, va dir que els milions d'euros desapareguts no van anar a parar només a les butxaques dels dos principals implicats. Felicitats renovades a 30 minuts.